

Velkopáteční shromáždění se čtením pašijního textu podle evangelisty Jana 18. a 19. kapitola

Hošťálková 2. 4. 2021

Písně: 504, 695, 312

1. Čtení: ev. Jana 18, 1 – 14

Píseň: č. 324 (1-2 v.) – „Pane, Ty jsi hoden“

2. Čtení: ev. Jana 18, 15 – 24

Píseň: „Pán Bůh je láska, dal svého Syna“

3. Čtení: ev. Jana 18, 25 – 40

Píseň: „Jak úžasná musí ta láska být“

4. Čtení: ev. Jana 19, 1 – 11

Píseň: „Proč jen mlčíš, Pane“

5. Čtení: ev. Jana 19, 12 – 22

Píseň: „Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán“

6. Čtení: ev. Jana 19, 23 – 30

Píseň: „Na vrchu vzdáleném“

7. Čtení: ev. Jana 19, 31 – 42

Píseň: č. 324 (3-4 v.) – „Pane, Ty jsi hoden“

1. Čtení: ev. Jana 18, 1 – 14:

Po těch slovech šel Ježíš se svými učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim řekl ‚to jsem já‘, couvli a padli na zem. Opět se jich otázel: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Tak se mělo naplnit slovo, které řekl: ‚Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho.‘ Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. Ježíš řekl Petrovi: „Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?“ Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid.

Píseň: č. 324 (1 - 2 v.) – „Pane, Ty jsi hoden chvály“

2. Čtení: ev. Jana 18, 15 – 24:

Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám veleknězi a vešel s Ježíšem do nádvoří veleknězova domu. Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám veleknězi, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná Petrovi: „Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?“ On řekl: „Nepatřím.“ Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu řekl: „Já

jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl.“ Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: „Tak se odpovídá veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?“ Annáš jej tedy poslal spoutaného k veleknězi Kaifášovi.

Písně: „Pán Bůh je láska, dal svého Syna“

3. Čtení: ev. Jana 18, 25 – 40:

Šimon Petr stál ještě u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nejsi i ty z jeho učedníků?“ On to zapřel: „Nejsem.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr utal ucho, řekl: „Což jsem tě s ním neviděl v zahradě?“ Petr opět zapřel; a vtom zakokrhal kohout. Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jít velikonočního beránka. Pilát vyšel k nim ven a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a sudte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Nám není dovoleno nikoho popravit.“ To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj

hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonočních propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám toho židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec.

Píseň: „Jak úžasná musí ta láska být“

4. Čtení: ev. Jana 19, 1 – 11:

Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličeje. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hledte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho ukřižujte! Já na něm vinu nenalézám.“ Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za syna Božího.“ Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát mu řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“ Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“

Píseň: „Proč jen mlčíš, Pane“

5. Čtení: ev. Jana 19, 12 – 22:

Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést

Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném ‚Na dláždění‘, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané ‚Lebka‘, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský. Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměls psát ‚židovský král,‘ nýbrž ‚vydával se za židovského krále.‘“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“

Píseň: „Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán“

6. Čtení: ev. Jana 19, 23 – 30:

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákově díl; zbýval ještě spodní šat. Ten šat byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Řekli si mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme o něj, čím bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ‚Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metalí los.‘ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skončil.

Píseň: „Na vrchu vzdáleném“

7. Čtení: ev. Jana 19, 31 – 42:

Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži - na tu sobotu připadal totiž velký svátek - požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati z kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: ‚Ani kost mu nebude zlomena.‘ A na jiném místě Písmo praví: ‚Uvidí, koho probodli.‘ Potom požádal Piláta Josef z Arimatie – byl to Ježíšův učedník, ale tajný, protože se bál Židů – aby směl Ježíšovo tělo sejmut z kříže. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s těmi vonnými látkami do Iněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.

Píseň: č. 324 (3 - 4 v.) – „Pane, Ty jsi hoden chvály“

Modlitba: Náš nebeský Otče a Pane, připomínáme si dnes kříž Pána Ježíše Krista, na který jej přibila lidská zloba a nenávisť. Uvědomujeme si - k naší lítosti - že ho na tento kříž přibil také náš hřích a naše vina. Že jsme tam měli viset my, protože odplata za hřích je přece smrt, a za náš hřích by to měla být tedy naše smrt. Ale Ty jsi za nás obětoval jeho - „Beránka, který snímá hřích světa“. Jeho smrtí jsi vykoupil náš život. A ten hrozný popravčí nástroj - kříž, který nás usvědčuje z hříchu, jsi tak proměnil ve znamení své odpouštějící lásky. Smíme

a umíme k tomu povědět jen své: děkujeme. Děkujeme v radosti nad velikostí této lásky, která obětovala svatého, aby zachránila hříšníky. Děkujeme však také v respektu i bázni. Bojíme se, abychom tuto tvou lásku svým životem nezlehčili, abychom Kristův kříž svým novým hříchem netupili. Prosíme, proměňuj nás, přemáhej v nás pýchu a vzdor, aby nás Kristův kříž neustále přitahoval na cestu spasení. Ať si moc Kristovy oběti podmaní naše srdce tak, abychom už nechtěli být sami sví, ale cele se odevzdali jemu, Tvému Synu. Prosíme, pomoz nám i celému našemu nemocnému světu, abychom všichni naléhavě a nově uslyšeli výzvu kříže a z něho i hlas Tvé zachraňující lásky.

Amen.

Požehnání: *„Bůh pokoje, ať vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a přítomnost Ducha svatého buď a zůstávej se všemi vámi.“*

Amen.

Závěrečná píseň: č. 312 – „Kriste, jenž jsi smrt podstoupil“